

*Till Folkblivsarkivet!
Med vänlig hälsning
från Er artmeddelare
Knut Andersson.*

144

Rapport från Karlskrona

Veckan 25-30 juli var mycket innehållsrik för Karlskronas del. Dels hade vi besök av "ELIDA" och dess besättning och dels var det TALL SHIPS RACE.

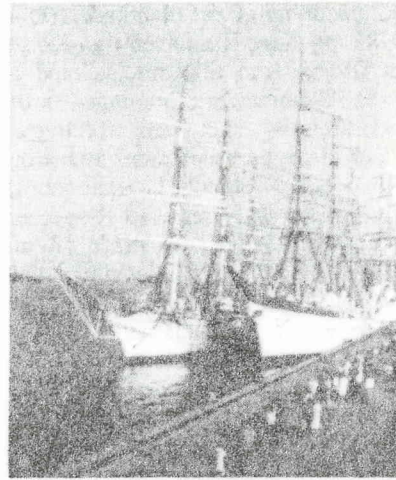
ELIDAS BESÖK

Måndagen den 25 juli låg det många fartyg vid stans kajer. Vi fick höra att "Elida" skulle komma. Det var trevligt gå till gästhamnen den julikvällen för att höra tal och sång och musik från Elidas däck. Hon låg akter om skeppsgossefartyget "Jarramas", numera kaféfartyg för gäster och Karlskronabor i skön blandning. Från Elidas övre däck ljuder vacker sång i den stilla kvällen ut mot en tusenhövdad skara som med glädje lyssnar till allt. Skepparen Tarren talar som vanligt enkelt och kärnfriskt. Han berättade att ett 60-tal personer fanns ombord, nämnde deras insats, gav information om arbetet med att iordningställa Elida, och sedan lade han fram Ordet enkelt och klart och ledde de gamla kända sångerna. Man fick begära önskesånger, och en man som fyllde år samma dag fick en bok om Elida i födelsedagspresent. Där jag står vid kajen lägger jag märke till hur barnen lyssnar, ser folk i båtar och på kaj uppmärksamt följa med. En skön kväll, en lugn vattenyta, ett fint besök. Så fortsatte Elida till örlogskajen, där man enligt löfte också skulle tala, sjunga och spela för fartygsbesättningarna och åskådarna där.

TALL SHIPS RACE

Det var med en känsla av glädje och trivsel jag befann mig bland de många åskådarna vid 1980 års Sail Training Race i Karlskrona gästhamn och vid örlogskajen. Den gången var det ju fler och betydligt större skepp än den här gången, och nog var det trevligt se dom som kom. Fartygen kom till stan i god tid. Försäljare av olika slag var snabba att uppföra tält och marknadsstånd för folk som ville se fartygen, och kommersen var god.

Samma glada stämning kände jag när jag i år efter arbetets slut fick gå ner och se de gamla skäggiga sjömännen där de satt ombord i de olika fartygen och skötte de sysslor som alltid måste göras på ett fartyg. De gamla sjömännen är som bekant skickliga i att splitsa, slå knopar, sköta ett fartyg som det skall värdas. Sen går jag till slättoppskonaren "Grossherzogin Elisabeth", där jag fick gå ombord och beskåda härligheten. Man har 50-60 pojkar och flickor som frivillig besättning. Jag fick återknyta be-

Skolskeppen vid kaj i Karlskrona

kantskapen med gamla sjömannsånger på engelska och tyska.

Besöket närmade sig slutet och resultatlistan blev klar. Nu återstod bara prisutdelningen. Som ni väl alla vet vid det här laget var det Norges "COLIN ARCHER" som blev vinnarfartyg. Prisutdelare var kungen och allmänhetens uppskattning både syntes och hördes. Många satt uppklivna i Stortorget's gamla lyktstolpar och det var glada minner överallt. Alla var nöjda.

UTPARADERINGEN

Lördagen den 30 juli skulle den stora utparaderingen äga rum av alla dessa deltagarfartyg. Jag ville ha en fin utsiktspunkt för att själv se bra och för att kunna skriva till Brevduvan och berätta för alla som inte kunde vara med och se den ståtliga paraden. Jag for med passagerarfartyget "WITTUS" ut till den vackra ön Tjurkö, och sittande på berghällarna fick jag och många med mig, utrustade med matsäck och kamera, bevittna en oförglömligt skön syn: alla dessa fartyg, följebåtar, flygplan, helikoptrar. Speciellt glad var den gamle mannen från Tjurkö, som bittida om morgonen var först uppe av alla, fick på sig kläder och skor, skyndade ut för att se ut över havet. Han var bland de gladaste där han stödd på sin käpp och ledd av en dam vandrade hem efter att ha fått se en syn från gamla tider: öppna havsvidder, skepp med sväljande segel, vågor som skummade kring bogarna och slog mot klipphällarna.

Nu när Tall Ships Race var över för den här gången hade alla vi som vandrade över öns vågar ett gemensamt, härligt, vackert sommarminne.

Knut Andersson